

3. Στα παρακάτω παραδείγματα να υπογραμμίσετε τις επεξηγήσεις και να σημειώσετε το προσδιοριζόμενο:
- Ὁμολογούνται τρεῖς εἶναι πολιτεῖαι παρά πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννίς καὶ ὀλιγαρχία καὶ δημοκρατία.
 - Ἐπει δὲ ἐν τῷ πεδίῳ ἐγένοντο, ἐν τῷ τεμένει τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐνταῦθα ἐστρατοπεδεύσαντο.
 - Τὰ βασιλέως γράμματα τοῦτο ἔλεγεν, αὐτονόμους εἶναι καὶ μικρὰν καὶ μεγάλην πόλιν.
 - Τότε πλείστοι τούτῳ καὶ φθονοῦσι καὶ ἐπιβουλεύουσι, ὅταν τις πλείστα ἔχη.
 - Οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ κάθηται ὁ δικαστής, ἐπὶ τῷ καταχαρίζεσθαι τὰ δίκαια, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κρίνειν ταῦτα.
 - Ἦμεῖς πλείστην δύναμιν ἀπάντων ἔχετε, τριήρεις, ὀπλίτας, ἵππεας, χρημάτων πρόσοδον.
 - Οἱ νόμοι δέ μοι δοκοῦσιν οἱ πολλοὶ ταῦτα δύο μάλιστα διδάσκειν, ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι.
 - Αἰτήσομαι οὖν ὑμᾶς δίκαια χαρίσασθαι, ἄνευ ὀργῆς καὶ ἡμῶν ἀκοῦσαι.
 - Ἰκανὰ γὰρ ἦν τὰ ἐνέχυρα, ἃ εἶχετε αὐτοῦ, οἳ τε παῖδες καὶ τὰ χρήματα.
 - Ἔτυχε δὲ διαρρέων διὰ τοῦ χωρίου ποταμός, ὁ Σελινοῦς.

4. Τι χρησιμεῖει ως επεξήγηση στα παρακάτω παραδείγματα;

Παραδείγματα	Εἶδος επεξήγησης
α. Οὐδεὶς γὰρ κολάζει τοὺς ἀδικοῦντας τούτου ἕνεκα, ὅτι ἠδίκησαν.	
β. Ἦγοῦμαι ταύτην εἶναι μεγίστην ἀπόδειξιν, τὸ τούτους τελευτήσαι ὑπὲρ αὐτῆς.	
γ. Ἀθηναῖοι ἐχρῶντο ἐνὶ λιμένι, τῷ Φαλήρῳ.	
δ. Οἱ δ' ἀμφοτέρα δύνανται, καὶ λαμβάνειν ὧν ἂν ἐπιθυμῶσι, καὶ σῶζειν ἄπερ ἂν ἄπαξ κατάσχωσι.	
ε. Τοῦτο ὑμᾶς βούλομαι διδάξαι, ὡς κατὰ τοὺς νόμους ἐγένετο ἡ ποιήσις (= ἡ υιοθεσία).	
στ. Ἀπέστη νῆσος, Λέσβον λέγω.	
ζ. Οἱ Ἕλληνες ἀπέπεμψαν τὸν ἡγεμόνα δῶρα δόντες, ἵππον καὶ φιάλην ἀργυρᾶν.	

η. Ἀμφοτέροις οἱ πρόγονοι ἡμῶν κατείχον (= συγκρατούσαν) τοὺς πολίτας, καὶ ταῖς τιμωρίαις καὶ ταῖς ἐπιμελείαις.	
θ. Αποθνήσκουσι δὲ ἄλλοι τῶν Ἑλλείων καὶ αὐτὸς ὁ τῶν τριακοσίων ἄρχων, Στρατύλας.	
ι. Οὕτως ἀπέδειξαν τούτους ἀνδρας ἀγαθοὺς, παιδεύοντες αὐτοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις ἤθεσιν.	

5. Στις παρακάτω προτάσεις να μεταβάλετε τις παραθέσεις σε επεξηγήσεις και τις επεξηγήσεις σε παραθέσεις:

Προτάσεις	Μεταβολές
α. Οἱ ἐν Ἰταλίᾳ Ἕλληνες καὶ οἱ γείτονες αὐτῶν, Σικελιώται, πολλὰ δῶρα Ἀρίωνι προσέφερον.	
β. Πανσανίας ὁ Λακεδαιμόνιος προέστη τῶν Ἑλλήνων.	
γ. Ἐνταῦθα ἦν κρήνη ἢ Μίδου καλουμένη, τοῦ Φρυγῶν βασιλέως.	
δ. Ἀπέστη ἡ νῆσος, Σάμον λέγω.	
ε. Ἀναξίλας ὁ τῆς κωμωδίας ποιητῆς πολλὰ ἤσθιε.	
στ. Εἰς Σάρδεις ἐνετύχονεν τοῖς ἡμετέροις στρατηγοῖς, Κλεάρχῳ, Προξένῳ καὶ Ξενίᾳ.	
ζ. Ὠρμίσαντο εἰς Σύβοτα, λιμένα τῆς Ἠπείρου.	
η. Τοῦ ἠδίστου ἀκροάματος, ἐπαίνου, οὐποτε σπανίζετε.	
θ. Μεγίστου κακοῦ ἀπηλλάγησαν οἱ παῖδες, πονηρίας.	
ι. Μὴ ἡμῶν τῶν πτωχῶν καταφρόνει.	
ια. Ἀφικνοῦνται εἰς Κερασσοῦντα, πόλιν Ἑλληνίδα ἐπὶ θαλάττῃ.	
ιβ. Ἦν δὲ ἐν τῇ στρατιᾷ Σιλανός τις μάντις.	

6. Στις προτάσεις που ακολουθοῦν να υπογραμμίσετε τις παραθέσεις και τις επεξηγήσεις:
- Ἦρετο Σάτυρον τουτονὶ τὸν κωμικὸν ὑποκριτὴν, τί δὴ μόνος οὐδὲν ἐπαγγέλλεται.
 - Ὁ ἐμὸς πατήρ Κέφαλος ἐπέισθη ὑπὸ Περικλέους εἰς ταύτην τὴν χώραν ἀφικέσθαι.
 - Ἐνταῦθα Ἰερώνυμος ὁ Ἡλείος πρεσβύτερος ὧν τῶν Προξένου λοχαγῶν ἤρχετο λέγων ὧδε.

- δ. Ἐνταῦθα ἀπαντᾶ (= συναντᾶ) τῷ Ξενοφῶντι Εὐκλείδης μάντις Φλειάσιος ὁ Κλεαγόρου υἱός.
- ε. Αὐτοὶ μόνοι ἐπεβοήθησαν ἐκ τῆς Νικαίας οἱ Πελοποννήσιοι.
- στ. Ἐν ἔστιν ἀληθὲς φίλτρον, εὐγνώμων τρόπος.
- ζ. Πᾶς ἐλεύθερος ἐνὶ δούλος ἔστι, τῷ νόμῳ, ὁ δὲ δούλος δυσί, τῷ νόμῳ καὶ τῷ δεσπότη.
- η. Τὸ μέγιστον καὶ κάλλιστον, τὴν μὲν ἡμετέραν χώραν αὐξανομένην ὀρώμεν, τὴν δὲ τῶν πολεμίων μειουμένην.
- θ. Ταύτην τὴν νύκτα οὕτω διετέλεσαν, τὰ μὲν ἐλπίζοντες, τὰ δὲ ἀθυμοῦντες.
- ι. Βασιλέως ἀγαθοῦ τοῦτο ἔργον νόμιζε, τὸ τοὺς ἀρχομένους ἀγαθὰ ποιεῖν.

7. Στα παρακάτω παραδείγματα να υπογραμμιστοῦν οἱ επιθετικοὶ προσδιορισμοὶ καὶ να δηλωθεῖ τι χρησιμοποιεῖται γι' αὐτὸν τον ομοίωτο προσδιορισμό:

Παραδείγματα	Εἶδος επιθετικοῦ προσδιορισμοῦ
α. Εἰς τὰς ἐγγυτάτω κώμας ἐσκήνωσαν.	
β. Καὶ ἦλθε τὸ ναυτικὸν τὸ τῶν βαρβάρων.	
γ. Τυχάνει ἐμοὶ ἡ αὐτὴ ἔχθρα πρὸς Ἀγόρατον καὶ τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ ὑπάρχουσα.	
δ. Συρακοσίων δέκα νῆες Μεσσήνην τὴν ἐν Σικελίᾳ κατέλαβον.	
ε. Τῶν φευγόντων τινὲς πρὸς τὸ Δῆλιον ὄρος ὤρμησαν.	
στ. Οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὲρ τῶν ἐν Ἀσίᾳ Ἑλλήνων τοὺς μεγίστους κινδύνους ὑπέστησαν.	
ζ. Ἡγοῦμαι ταῦτα ἔργα εἶναι σοφιστῶν λιαν ἀχρήστων καὶ σφόδρα βίου δεομένων.	
η. Ἐγὼ οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, τούτους χειρίστους ἄνδρας ἡγοῦμαι.	
θ. Παρακελεύονται τοῖς δρομεῦσι τοῖς περὶ τῆς νίκης ἀμιλλωμένοι.	
ι. Ὁ γὰρ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς ἔστειλε πενήκοντα μυριάδας στρατιάν.	

8. Στα παρακάτω παραδείγματα ποια ἐπίθετα ἔχουν οὐσιαστικοποιηθεῖ καὶ ποιο εἶναι τὸ οὐσιαστικὸ που παραλείφθηκε;

Προτάσεις	Οὐσιαστικὸ που παραλείφθηκε	Επίθετο που οὐσιαστικοποιήθηκε
α. Καὶ ὀλίγοι ἐσώθησαν, οἱ δὲ πλεῖστοι ἀπώλοντο.		
β. Ἀράγε ἡ οἰκονομία ἐπιστήμης τινὸς ὄνομά ἐστιν, ὥσπερ ἡ ἱατρικὴ καὶ ἡ χαλκευτικὴ καὶ ἡ τεκτονικὴ;		
γ. Ἰππεῖς μὲν Παφλαγόνες ἔστησαν ἐν τῷ δεξιῷ, ἐν δὲ τῷ εὐωνύμῳ Ἀριαῖός τε ὁ Κύρου ὑπαρχος.		
δ. Οἱ ἀθάνατοι ἦσαν τοῦ περσικοῦ στρατοῦ σώμα.		
ε. Οἱ Ἀθηναῖοι θαλάττης ἤρχον.		
στ. Οἱ γραμματικοὶ διδάσκαλοι τῶν πρώτων μαθημάτων ἦσαν.		
ζ. Τριῆρεις κατὰ πρῶτον Κορίνθιοι ἐναυπηγήσαντο.		
η. Τάχιστα τὴν πλατεῖαν διέβη.		
θ. Οἱ πολέμιοι εἶχον πολὺ τὸ πεζικόν.		
ι. Ταχὺ μὲν εἰς τὸ ἴσον ἀφίκετο τῇ ἵππικῇ τοῖς ἡλιζι (= με τοὺς συνομηλικούς).		
ια. Τῇ ὑστεραίᾳ ἀφίκοντο εἰς Σάρδεις.		
ιβ. Οἱ τριάκοντα πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων ἐφόνευσαν.		

9. Να υπογραμμίσετε τοὺς κατηγορηματικούς προσδιορισμούς καὶ να βρεῖτε τὴ λέξη που προσδιορίζουν:
- α. Μόνους γὰρ ἡμῖν ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων τὴν αὐτὴν τροφὸν καὶ πατρίδα καὶ μητέρα καλέσαι προσήκει.
- β. Καὶ τοῦ μὲν ἀγῶνος ὅλου τὴν πρὸς ἔμ' ἔχθραν προῖσταται.
- γ. Πρῶτον μὲν μόνοι τῶν πάντων ἀνθρώπων ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τελευτήσασιν ἡμεῖς ποιεῖτε ἐπιταφίους λόγους.
- δ. Οὗτοι μόνοι πρὸς τοὺς ἑαυτῶν φίλους τοὺς προτρεπτικούς λόγους συγγράφουσιν.
- ε. Τότε γὰρ πᾶσαι αἱ πόλεις ἐπέιθοντο, ὅτι ἐπιτάττοι Λακεδαιμόνιος ἀνὴρ.

- στ. Ἐπειτα ἔσχατοι οἱ Ἀθηναῖοι τὸ δεξιὸν κέρας ἔχοντες παρήσαν (= προήλαναν).
- ζ. Τὴν νῆσον ὅλην βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ κατεδούλωσεν.
- η. Ἐκεῖ δὲ συνταξάμενος παντελῶς βαθεῖαν τὴν φάλαγγα ἤγεεν (= οδηγούσε) ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους.
- θ. Ἐγὼ ἀποδέχομαι ἅπαντας τοὺς λόγους τοὺς καὶ κατὰ μικρὸν ἡμᾶς ὠφελεῖν δυναμένους.
- ι. Καὶ ταῦτα μετὰ πόνων πάντα δι' ὅλου τοῦ αἰῶνος μοχθοῦσι.

10. Στις παρακάτω προτάσεις τι χρησιμεύει ως κατηγορηματικός προσδιορισμός;

Προτάσεις	Εἶδος κατηγορηματικού προσδιορισμοῦ
α. Ἀμφὶ μέσας νύκτας παρῆν Σεύθης ἔχων τοὺς ἰππέας τεθωρακισμένους.	
β. Ἐγὼ γὰρ μόνος ἐπίστευον τοῖς γράμμασι τοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου παραδεδομένοις ἡμῖν.	
γ. Διὰ μέσου δὲ τοῦ παραδείσου ρεῖ ὁ Μαίανδρος ποταμός.	
δ. Σνηκολούθουν δὲ καὶ οἱ στρατιῶται τεθωρακισμένοι εἰς τριακοσίους.	
ε. Οὗτοι δὲ ἐν τῷ εὐωνύμῳ καὶ οὐ τὸ κέρας ἄκρον ἔχοντες ἄθροοι ἦσαν.	
στ. Ἀγαθὸς ὁ ἵππος ἐκκομίζει τὸν σίτον.	
ζ. Κῦρος ψιλὴν (= γυμνή) ἔχων τὴν κεφαλὴν εἰς τὴν μάχην καθίστατο.	
η. Τὴν νύκτα ὅλην κατέκειντο ἐν τῇ σκηνῇ μέση.	
θ. Ἐπορεύθη διὰ φιλίας τῆς Φρυγίας.	
ι. Ἐλευθέραις ταῖς ψυχαῖς ἐπολιτεύοντο.	

11. Να υπογραμμίσετε τους επιθετικούς και κατηγορηματικούς προσδιορισμούς και τις λέξεις που προσδιορίζουν:

- α. Πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ πᾶς χρόνος οὐχ ἰκανὸς λόγος ἴσον παρασκευάσαι τοῖς τούτων ἔργοις.
- β. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀθρόα οὐδαμοῦ τῇ δυνάμει ἀντετάξαντο.

- γ. Ἐναυμάχησαν οἱ μὲν ἐν τάξει, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι διεσπαρμέναις ταῖς ναυσί.
- δ. Ἡ ἐν πολέμῳ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀφθονία ἄμα τροφήν τε καὶ εὐκλειαν παρέχεται.
- ε. Σόλων τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλήν συνέστησεν ἐκ τῶν κατ' ἐνιαυτὸν ἀρχόντων.
- στ. Οὗτοι πρὸς χιλίας καὶ διακοσίας τρήρεις μόνοι διαναυμαχεῖν ἐμελέτησαν.
- ζ. Ἐπὶ διαβολῇ τῇ ἑαυτοῦ γίνεταί τοῦτο.
- η. Τὴν ἡμετέραν αὐτῶν χώραν ἐδήωσαν (= κατέστρεψαν).
- θ. Μᾶλλον δ' ἠσχύνοντο (= ντρέπονταν) ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀμαρτήμασιν ἢ ἐπὶ τοῖς σφετέροις αὐτῶν.
- ι. Παρ' ἐκείνων δίκην τὴν μεγίστην ἐλάβετε.

12. Στις παρακάτω προτάσεις να μεταβάλετε τον επιθετικό προσδιορισμό σε κατηγορηματικό και αντίστροφα:

Προτάσεις	Μεταβολές
α. Τὴν τάξιν ἐσχάτην Αἴας ἔχει.	
β. Ἐπορεύθη διὰ τῆς φιλίας Φρυγίας.	
γ. Ἐλάμβανον καὶ τὸν τάφον ἐπισημότατον.	
δ. Ἐντεῦθεν δὲ τὴν ὅλην ἐπιούσαν ἡμέραν ἐπορεύοντο διὰ χιόνος.	
ε. Κῦρος τοῖς ἄλλοις πᾶσι παρήγγελλεν ἐξοπλιζέσθαι.	
στ. Ἐγὼ τεύξομαι τῶν πάντων δικαίων.	
ζ. Οἱ στρατιῶται κατέλαβον τὰς ἐρήμους πόλεις.	
η. Οἱ Ἀθηναῖοι διεναυμάχησαν διεσπαρμέναις ταῖς ναυσί.	
θ. Ὁ ὀπλίτης φέρει τὸ οὐζύτατον ξίφος.	
ι. Παρ' ἐκείνων τὴν μεγίστην δίκην ἐλάβετε.	
ια. Κῦρος ἔστησε τὸ ἄρμα πρὸ τῆς φάλαγγος μέσης.	
ιβ. Οἱ ὄνυχες ἐν τοῖς δακτύλοις ἄκροισ εἰσίν.	

13. Στο παρακάτω κείμενο να εντοπιστοῦν οἱ επιθετικοὶ και κατηγορηματικοὶ προσδιορισμοὶ και να δηλωθοῦν οἱ λέξεις αναφοράς τους:

Δέομαι οὖν ἀπάντων ὑμῶν περὶ ἐμοῦ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, ἦνπερ καὶ περὶ τῶν ἐμῶν προγόνων, ἵνα κάμοι ἐγγένηται ἐκείνους μιμήσασθαι, ἀναμνησθέντας αὐτῶν ὅτι ὅμοιοι τοῖς πλειστον καὶ μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίοις τῇ πόλει γεγένηται, πολλῶν ἔνεκα σφᾶς αὐτοῦς

παρέχοντες τοιούτους, μάλιστα δὲ τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας, καὶ ὅπως εἴ ποτέ τις αὐτοῖς ἢ τῶν ἐξ ἐκείνων τινὶ κίνδυνος γένοιτο ἢ συμφορά, σφίζονται συγγνώμης παρ' ὑμῶν τυγχάνοντες. Εἰκότως δ' ἂν αὐτῶν μεμνήσθε· καὶ γὰρ τῇ πόλει ἀπάση αἱ τῶν ὑμετέρων προγόνων ἀρεταὶ πλείστου ἄξιαι ἐγένοντο. Ἐπειδὴ γάρ, ὦ ἄνδρες, αἱ νῆες διεφθάρσαν, πολλῶν βουλομένων τὴν πόλιν ἀνηκέστοις συμφοραῖς περιβαλεῖν, Λακεδαιμόνιοι ἔγνωσαν ὅμως τότε ἐχθροὶ ὄντες σφίζειν τὴν πόλιν διὰ τὰς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἀρετάς, οἱ ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας ἀπάση τῇ Ἑλλάδι.

Ανδοκίδη περὶ των μυστηρίων 141-142

14. Να συμπληρώσετε τα κενά των προτάσεων με τον κατάλληλο κατηγορηματικό προσδιορισμό από τη διπλανή στήλη:

- α. Πρὸς τοὺς προγόνους τοὺς ἡμετέρους συμβαλόντες ὁμοίως διεφθάρσαν.
- β. Ἀλλὰ οὗτοι τοῦτο πείσονται, καὶ περὶ τούτων μόνων ποιῶμαι λόγον τοσοῦτον.
- γ. Διὰ τῆς χώρας ἀπάξει ἡμᾶς.
- δ. Οἱ δὲ παντὸς τοῦ βίου κύριοι τῶν πραγμάτων ὄντες εἰς τὸν χρόνον καὶ τὰς εὐνοίας ἔχουσι.
- ε. Οὐδὲ γὰρ τοὺς Ἑλληνας ὁρῶ κοινούς ἀλλήλοισι ὄντας φίλους.
- στ. Καὶ ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἔγνω Τισσαφέρην αἴτιον εἶναι.
- ζ. Ἡρέθη ταμίαις δὴ τῶν τε ἱερῶν χρημάτων τοῖς ἱεροῖς καὶ τεμενῶν καὶ καρπῶν.
- η. Θησεὺς δὲ τοὺς τῆς Ἑλλάδος ἐχθροὺς μόνος ἀπώλεσε.
- θ. Οὐ ράδιόν ἐστι τὰ ἐν τῷ χρόνῳ πραχθέντα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δηλωθῆναι.
- ι. Ἀθηναῖοι τῇ διαίτῃ ἐς τὸ τρυφερώτερον μετέστησαν.
- ια. Ταῦτα μετὰ πόνων πάντα καὶ κινδύνων δι' τοῦ αἰῶνος μοχθοῦσι.
- ιβ. παρὰ τοῦ θεοῦ λαμβάνομεν τ' αγαθὰ.

- μόνοι
- μόνους
- αὐτοὺς
- ἐκάστοις
- ἅπαντι
- ὅλου
- φιλίας
- ἄφθονα
- ἀνειμένη
- πάσης
- ἅπαντα
- αὐτὸς

15. Στο παρακάτω κείμενο να εντοπιστούν οι παραθέσεις και επεξηγήσεις και να δηλωθούν οι λέξεις αναφοράς τους:

«Ἐπει δὲ εἰς Σάρδεις ἦκομεν, πόλιν εὐδαίμονα καὶ μεγάλην, ἐνετύχομεν τοῖς ἡμετέροις στρατηγοῖς, Κλεάρχῳ, Προξένῳ, Ξενίᾳ καὶ ἄλλοις τισίν. Ἀπὸ Σάρδεων ἐξελαύνοντες σταθμοὺς

τρεις ἀφικνούμεθα ἐπὶ τὸν Μαίανδρον ποταμόν. Τοῦτον δὲ διαβάντες ἐπορεύθημεν διὰ φιλίας τῆς Φρυγίας, εἰς Κολοσσάς, πόλιν οἰκουμένην, εὐδαίμονα καὶ μεγάλην. Ἐνταῦθα ἐμείναμεν ἡμέρας ἑπτὰ. Ἐπει δὲ εἰς Καῦστρου πεδίον ἤλθομεν, ὠφείλετο τοῖς στρατιώταις μισθὸς πλέον ἢ τριῶν μηνῶν. Ἐνταῦθα ἀφικνεῖται Ἐπύαξα ἢ Συνένεσιος γυνὴ τοῦ Κιλικίων βασιλέως παρὰ Κύρον καὶ ἔδωκε Κύρῳ χρήματα πολλά. Βουλόμενος δὲ Κύρος ἐπιδείξει τῇ Ἐπυάξει τὸ στρατεύμα, ἐξέτασιν ποιεῖται τοῦ στρατοῦ τοῦ τε ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ βαρβαρικοῦ. Οἱ δὲ Ἕλληνες ὀπλίται πάντες εἶχον κράνη χαλκᾶ καὶ χιτῶνας φινικοὺς καὶ κνημίδας καὶ τὰς ἀσπίδας ἐκκεκαλυμμένας. Ὁ δὲ Κύρος στήσας τὸ ἄρμα πρὸ τῆς φάλαγγος μέσης πέμπας Πίγρητα τὸν ἐρμημένα ἐκέλευσε τοὺς Ἕλληνας προβαλέσθαι τὰ ὄπλα. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνομεν σταθμοὺς τρεῖς εἰς Ἴκόνιον τῆς Φρυγίας πόλιν ἐσχάτην. Καὶ ἐνταῦθα ὑπέδεξαντο Κύρον ἄνδρες γεωργοὶ καὶ χαλκεῖς καὶ σκυτεῖς (= υποδηματοποιοὶ) καὶ ἀμαξοπηγοὶ καὶ γυναῖκες δέσποιναί καὶ παῖδες νεανίαί καὶ ἄνδρες γέροντες, ἔτι δὲ οἱ αἰετῶν ἄρχοντες καὶ τινες τῶν ἐγγύτατα πόλεων κάτοικοι, ὅτι Κύρον τε ἐθαύμαζον καὶ τὸ πάντων μέγιστον, ὅτι ἠδικοῦντο ὑπὸ βασιλέως. Ἐντεῦθεν Κύρος τὴν Κιλίσαν εἰς τὴν Κιλικίαν ἀποπέμπει διὰ τῆς ταχίστης· συνέπεμψε δὲ αὐτῇ στρατιώτας, οὓς Μένων εἶχε, καὶ αὐτὸν Μένωνα. Ἐνταῦθα Κύρος ἀπέκτεινε ἄνδρα Πέρσην, Μεγαφέρην αἰτιασάμενος ἐπιβουλεύειν αὐτῷ. Ἐντεῦθεν δὲ κατέβημεν εἰς πεδίον μέγα καὶ καλόν, ὃ εἶχεν ἄφθονα τὰ ἐπιτήδεια, σήσαμον καὶ πυρροὺς (= στάχυα) καὶ κριθάς. Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας καὶ Συνένεσις, ὁ Κιλικίων βασιλεὺς, ἦλθε πρὸς Κύρον καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χρήματα πολλά. Οὗτος δὲ οὐκ ἠγγόει καὶ τοῦτο, ὅτι φιλανθρωπότερος εἶη Κύρος ἢ βασιλεὺς καί, ὅπερ μέγιστον, τὴν ψυχὴν κρατίστην ἔχοι.

16. Στα παρακάτω παραδείγματα να αναγνωριστούν οι ομοιόπτωτοι προσδιορισμοί:

Παραδείγματα	Αναγνώριση
α. Μὴ ἡμῶν τῶν πτωχῶν καταφρόνει.	
β. Λύσανδρος ὁ ναύαρχος ἐπολιόρκει τὰς Ἀθήνας πόλιν μεγίστην.	
γ. Εἷς ἐστι δοῦλος οἰκίας, ὁ δεσπότης.	
δ. Τοῦτό ἐστι τὸ ἀδικεῖν, τὸ πλέον τῶν ἄλλων ζητεῖν ἔχειν.	
ε. Συνηθροίσθησαν τῇ ἀγορᾷ μέση.	
στ. Τὸ πελταστικὸν ἅπαν ἠκολούθει.	
ζ. Βραχεῖα ἠδονὴ μακρὰν τίκτει λύπην.	
η. Ἐφορεῖ χιτῶνα πορφυροῦν, ποδήρη, στολιδωτὸν τὰ κάτω.	
θ. Ὑμᾶς ἀκούω, τοὺς Λακεδαιμονίους.	
ι. Οὐδὲν σύνειμι αὐτῷ, Ἡρακλέα λέγω.	

ια. Ὁ Ἀρχίδαμος ὄξειαν τὴν ἐμβολὴν ἐποίησατο.	
ιβ. Μεγίστου κακοῦ ἀπηλλάγησαν οἱ παῖδες, πονηρίας.	

17. Να συμπληρωθούν τα κενά των προτάσεων με τον σωστό τύπο της λέξης της παρένθεσης και να χαρακτηριστεί ο ομοιόπρωτος προσδιορισμός:

Παραδείγματα	Χαρακτηρισμός
α. Σωφρονεῖν ἀνάγκη ἂν εἴη πρὸς ἡμᾶς ἀμφοτέροις, τοῖς τε (Ἀρμένιος) καὶ τοῖς (Χαλδαῖος).	
β. Οἱ νέοι ἤκουον τῶν λόγων (γέρων) ἀνθρώπων.	
γ. Εἶπωμεν περὶ (ἕκαστος) τῆς τέχνης.	
δ. Κρίνεται (ὄλος) ἢ πόλις.	
ε. Διόνυσος τὸν οἶνον ἐδωρήσατο φάρμακον (γραῦς) γυναιξί.	
στ. Ὁ Χείρων ἐν τῷ (Πήλιον) ὄρει διέτριβεν.	
ζ. Παρ' Ὀμήρῳ θαυμάζομεν τοὺς ἥρωας, (Ὀδυσσεύς) καὶ (Ἀχιλλεύς).	
η. Ἐγκράτειαν ἄσκει πάντων τῶν αἰσchrῶν, (κέρδος), (ὄργη), (ἡδονή), (λύπη).	
θ. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ (πόλις) τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη.	
ι. Φίλοι παρὰ ἡμᾶς (φίλοι) ἀφίξεσθε.	
ια. Οὗτός ἐστι μεγαλοφρονότατος τῶν ποιητῶν, (Ὀμηρος).	
ιβ. Ὁ βασιλεὺς ἐφόρει χιτῶνα (ποδήρης) καὶ (πορφυροῦς).	

18. Στο παρακάτω κείμενο να αναγνωριστούν οι ομοιόπρωτοι ονοματικοί προσδιορισμοί:

Ἵτε αὐτὸς Ξέρξης, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐστρατεύετο, συστρατεύομενον εἶχε Δημάρατον, τὸν πρότερον βασιλέα Σπάρτης. Γενόμενος δὲ πρὸ τῶν Θερμοπυλῶν, διόδου στενῆς τοῦ ὄρους Οἴτης παρὰ τὸν Σπερχεῖον ποταμόν, τοῦτον μετεπέμψατο καὶ εἶπεν αὐτῷ· «ὦ Δημάρατε, σὺ Ἕλληνας ἀνὴρ βασιλεὺς εἶ καὶ πόλεως οὐτ' ἐλαχίστης, οὐτ' ἀσθενεστάτης. Τὴν νύκτα ὄλην κατακέμαι ἐν τῇ σκηνῇ μέσῃ καὶ βουλεύομαι, εἰ ἐπιχειρήσουσί μοι ἀντιτάξασθαι οἱ ἐναντίοι ἐν τῷ ὄχυρῳ ὁ μικρῶν λίθων ἐστίν· οὐδὲ γὰρ οἱ πάντες Ἕλληνες ἠθροισμένοι εἰσίν, οὐδ' ἐν τῷ παρόντι τὸ πεζὸν ἅπαν τῶν Ἑλλήνων. Τί πρὸς ταῦτα φής;».

19. Στη φράση «Ἐπορεύετο ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν διὰ Κερκίνης, ἐρήμου ὄρους» οι τονισμένες λέξεις είναι:

- α. παράθεση β. επεξήγηση
 γ. επιθετικός προσδιορισμός δ. κατηγορηματικός προσδιορισμός

20. Να αντιστοιχίσετε τη γενική των προτάσεων με το είδος στο οποίο ανήκει:

α. Ἡ ἀγέλη τῶν φυλάκων ἀστασίαστος ἐσται.	1. κτητική
β. Οἱ Ἀργεῖοι κατὰ τάχος καὶ πρὸς ὄργην τῆς ξυμφορᾶς ἀπέπλευσαν ἐκ τῆς Σάμου ἐπ' οἴκου.	2. του δημιουργοῦ
γ. Οἱ Κορίνθιοι λαβόντες τριῶν ἡμερῶν σιτία ἀνήγοντο ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν.	3. διαιρετική
δ. Ὁ δὲ Φαρνάβαζος ἦκεν ἔχων στολὴν πολλοῦ χρυσοῦ ἀξίαν.	4. της ὕλης
ε. Τὴν μὲν αἰτίαν μόνος τῶν πολιτῶν ἄξιος ἦν ταύτην ἔχειν.	5. του περιεχομένου
στ. Οἱ νόμοι τοῦ βασιλέως ὠφελοῦσι τοὺς δικαίους.	6. της ιδιότητος
ζ. Τῆς τε ἄλλης μετόχους αὐτοὺς εἶναι δεῖ φρονήσεως καὶ τῆς ἀνδρείας.	7. της αξίας ἢ του τιμήματος
η. Οἱ αὐτοὶ τοῖς ἄλλοις ἀπήγγειλαν τὴν τ' ἐνθάδε ἀφίξιν τῶν βαρβάρων καὶ τὴν νίκην τῶν προγόνων.	8. της αἰτίας
θ. Ἄπαν δὲ τὸ μέσον τῶν τειχῶν ἦσαν στάδιοι τρεῖς.	9. υποκειμενική
ι. Τίς γὰρ ἂν ἐμοὶ μείζων ταύτης γένοιτο συμφορᾶ;	10. αντικειμενική
ια. Ἐνὴν ἐν ταῖς κόμαις οἶνος φοινίκων πολὺς.	11. συγκριτική

21. Στα παρακάτω παραδείγματα να δηλωθεί το είδος της γενικής:

Παραδείγματα	Εἶδος γενικής
α. Τὸν πλείστον τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιοῦντο.	
β. Τὰ μὲν οὖν ναυτικά τῶν Ἑλλήνων τοιαῦτα ἦν.	
γ. Ὅστε δοκεῖν ἐκείνους ἐλάττω τῶν ὑπαρχόντων εἰρηκέναι περὶ ἡμῶν.	
δ. Πορείαν πολλῶν ἡμερῶν ἐβάδισαν.	

21. Ἐκαστος γὰρ ὑμῶν εἰθισται προσφοιτᾶν ὁ μὲν πρὸς μυροπωλεῖον, ὁ δὲ πρὸς κουρεῖον, ὁ δὲ πρὸς σκυτοτομεῖον, ὁ δ' ὅποι ἂν τύχη.
22. Ξενοφῶν ἔγραψε, ὃς στρατηγὸς ἦν.
23. Σὺ ὁ παῖς ἀκολουθεῖ με.
24. Καὶ τὸ μέγιστον, ἐφοβοῦντο μὴ Ξυντριψωσιν τὰς ναῦς.
25. Καταλαμβάνει Φυλὴν, χωρίον ἰσχυρόν.
26. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες Περικλέα τὸν Ξανθίππου ἐν τιμῇ ἔχομεν.
27. Αφίκοντο ἐν τῇ ὁμόρῳ χώρα, Θήβας λέγω.
28. Παππῶν ὄνομα εἶχεν, τοῦ ἐμοῦ πατρός.
29. Τὸ κάλλιστον κλέος, ὑπὲρ πατρίδος ἀπέθνησκον.
30. Λαβόντες δύο τριῆρεις, Κορινθίαν καὶ Ανδριαν, τοὺς ἄνδρας ἐξ αὐτῶν κατακρημνήσειαν.

ΣΤ. Να βρείτε τους ονοματικούς ομοιόπτωτους προσδιορισμούς.

1. Αὐτὸς μετὰ τῆς ἑταίρας Εἰρηνίδος κατὰ μέσην τὴν ἀκτὴν διὰ τῆς Πυλίδος ἐξελθὼν πρὸς τὴν ναῦν προσέπλευσε.
2. Δεύτερος ἔπαινος δικαίως ἂν αὐτῆς εἶη, ὅτι ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐν ᾧ ἡ πᾶσα γῆ ἀνεδίδου καὶ ἔφρε ζῶα παντοδαπά, θηρία τε καὶ βοτᾶ, ἐν τούτῳ ἡ ἡμετέρα θηρίων ἀγρίων ἄγονος καὶ καθαρά ἐφάνη.
3. Καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν ποιεῖτε. Καὶ γὰρ τὸν ἄλλον χρόνον εἰώθατε πάντας τοὺς ἄλλους ἐκβάλλειν πλὴν τοὺς συναγορευόντας τὰς ὑμετέρας ἐπιθυμίας.
4. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Ἄγων ὁ Νικίου καὶ Κλεόπομπος ὁ Κλεινίου ξυστρατηγοὶ ὄντες Περικλέους, λαβόντες τὴν στρατιάν, ἣ ἐκεῖνος ἐχρήσατο, ἐστράτευσαν εὐθύς ἐπὶ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ Θράκης καὶ Ποτιδαίαν ἐπὶ πολιορκουμένην, ἀφικόμενοι δὲ μηχανάς τε τῇ Ποτιδαίᾳ προσέφερον καὶ παντὶ τρόπῳ ἐπειρώντα ἐλείν.
5. Οὐ πολλοὺ γ' ἔνεκα χρόνου, ᾧ ἄνδρες Αθηναῖοι, ὄνομα ἔχετε καὶ αἰτίαν ὑπὸ τῶν βουλομένων τὴν πόλιν λοιδορεῖν, ὡς Σωκράτη ἀπεκτόνατε, ἄνδρα σοφόν.
6. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες Περικλέα τὸν Ξανθίππου ἐν τιμῇ ἔχομεν.
7. Ὁ νόμος οὕτω τάττει, μὴ τὸν μάντιν τοῦ στρατηγοῦ ἄρχειν ἀλλὰ τὸν στρατηγὸν τοῦ μάντεως.
8. Καὶ δύο τὰ πάντων ἐστὶ κυριώτατα ἐν ἀνθρωπίνῃ φύσει, νοῦς καὶ λόγος.
9. Εὐθύς ἐπεμψεν οἴκαδε ἀγγελοῦντα Δημοτέλη τὸν κήρυκα.
10. Οὕτω διεκείμεθα, τότε μὲν γελῶντες, τότε δὲ δακρύνοντες.
11. Ἐμέθυον, ἱκανὴ πρόφασις εἰς τὸ ἁμαρτάνειν.
12. Κλεόκριτος δὲ ὁ τῶν μυστῶν κήρυξ, μάλ' εὐφρονος ὢν, ἔλεξεν.
13. Τὸν ἡγεμόνα οἱ Ἕλληνες ἀποπέμπουσι δῶρα δόντες ἵππον καὶ φιάλην ἀργυρᾶν.
14. Οὐκ ἐτολήσαμεν ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν σωτηρίας ἀφέσθαι τῆς πόλεως.

15. Ἐγὼ δ' οὐκ ἀγνοῶ τοῦθ', ὅτι ὑμεῖς οὐ τοὺς αἰτίους ἀλλὰ τοὺς ὑστάτους εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιείσθε.
16. Ἦγοῦμαι δύο ἐναντία εὐβουλία εἶναι, τάχος καὶ ὀργήν.
17. Οἱ γεωργοὶ θεραπεύουσι τὴν σφετέραν αὐτῶν γῆν.
18. Ἐστρατήγει δὲ τῶν μὲν νεῶν Ἀριστεύς ὁ Πελλίχου καὶ Καλλικράτης ὁ Καλλίου καὶ Τιμάνωρ ὁ Τιμάνθους, τοῦ δὲ πεζοῦ Ἀρχέτιμος τε ὁ Εὐρυτίμου καὶ Ἰσαρχίδας ὁ Ἰσάρχου.
19. Αφικνοῦνται εἰς Κερασοῦντα, πόλιν Ἑλληνίδα ἐπὶ θαλάττῃ.
20. Τρέφονται πάντες οἱ ἀνθρώπειοι νόμοι ὑπὸ ἐνός, τοῦ θεοῦ.
21. Πέμπουσι ἐπὶ τὸν ἕτερον στρατηγὸν τῶν ἐπὶ Θράκης, Θουκυδίδην τὸν Ὀλόρου.
22. Ἦν δὲ ἐν στυμφάλῳ, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη.
23. Διόνυσος τὸν οἶνον ἐδωρήσατο φάρμακον γραυσι γυναιξί.
24. Ὀλην τὴν πόλιν ἐλυμαίνοντο.
25. Ἀρμένιος ἐξεπλάγη, καὶ τὸ μέγιστον, ἐφοβεῖτο ὅτι ἐμελλεν ὀφθήσεσθαι.
26. Ὑμεῖς οἰκεῖτε τὴν πόλιν, οἱ μὲν οὕτως ὀρώντες, οἱ δὲ οὕτω ποιοῦντες.
27. Ὁ τάχιστος τῶν λόγων, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα.
28. Προσοικοῦσι δ' αὐτὴν Ταυλάντιοι βάρβαροι, Ἰλλυρικὸν ἔθνος.
29. Ἐθέλω τοῦτο, διαιρεθῆναί μοι τὸ κρανίον.
30. Κυλλήνην τὸ Ἠλείων ἐπίνειον ἐνέπρησαν.
31. Μνηστήρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῶν λέγω.
32. Κεῖνται πεσόντες, πίστις οὐ σμικρά.
33. Πλεύσαντες ἐς Λευκάδα τὴν Κορινθίων ἀποικίαν τῆς γῆς ἔτεμον.
34. Τὴν ἡμετέραν αὐτῶν χώραν διαφθείρομεν.
35. Αφίκοντο ἐς Ἀχαρνάς, χωρίον μέγιστον τῆς Ἀττικῆς.
36. Ἐπεμψε Θεόπομπον τὸν Μιλήσιον ληστήν εἰς Λακεδαίμονα.
37. Εἶπωμεν περὶ ἐκάστης τῆς τέχνης.
38. Ἡμεῖς οἱ Κρήτες.
39. Πλοῦτον μέγαν συνήγαγε.
40. Ἐπορεύθησαν δὲ πεζῇ ἐς τὴν Ἀπολλωνίαν, Κορινθίων οὖσαν ἀποικίαν.

363. Πεντήκοντα δραχμάς αὐτοῖς ἐδίδου.
 364. Ἡ δὲ ἄλλη φάλαγξ ἦν ἐν τῷ δεξιῷ.
 365. Ἡ τοῦ βασιλέως ὕβρις εἰς ὄλεθρον ἄγει.
 366. Ὁ Ἄσωπός δύο μὲν παῖδας εἶχεν, εἴκοσι δὲ θυγατέρας.
 367. Νοῦς ὑγιῆς ἐν σώματι ὑγιεῖ.
 368. Εἶχον δὲ πάντες κράνη χαλκᾶ καὶ χιτῶνας φοινικοῦς.
 369. Γέρων ἄνθρωπος ἀπῆλθεν.

Ομάδα Ασκήσεων | 6.

Να εντοπιστούν οι κατηγορηματικοί προσδιορισμοί και να αναφερθεί ο όρος που ο καθένας προσδιορίζει:

370. Οἱ στρατιῶται κατέλαβον τὰς πόλεις ἐρήμους.
 371. Σωκράτης ἀδικεῖ ὅλην τὴν πόλιν.
 372. Εὐκλεεῖς ἐγένοντο πᾶσαι αἱ πόλεις.
 373. Ἐν μέσῃ τῇ στρατιᾷ τῶν βαρβάρων Κῦρος ἦν.
 374. Ἄπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται.

375. Μετεῖχον ἅπασαι αἱ θεαὶ πλήν τῆς Ἑριδος.
 376. Ἡ Ἀρετὴ ἀπλήν τὴν ἐσθῆτα ἔφερεν.
 377. Ἀμφοτέρα τὰ στρατεύματα ἐπ' ἄκρου τοῦ ποταμοῦ ἐφροστήκασιν.

Ομάδα Ασκήσεων | 7.

Να αναγνωριστούν οι ονοματικοί ομοιόπρωτοι προσδιορισμοί :

378. Ἀρμένιος ἐξεπλάγη καί, τὸ μέγιστον, ἐφοβεῖτο.
 379. Ὁ θάνατος τυγχάνει διάλυσιν δύο πραγμάτων, σώματος καὶ ψυχῆς.
 380. Τούτου ἕνεκα τοσαῦτα ἐπάθομεν, ὅτι πολλῇ ἀβουλίᾳ ἐχρησάμεθα.
 381. Ὅμηρος, ὁ ποιητής, διδάσκαλος τῶν Ἑλλήνων ἦν.
 382. Καί τοῦτο οὐκ ἄγνωσθ, ὅτι ταῦτα ἀποφθέγματα οὐκ ἀξιόλογά ἐστιν.
 383. Αἱ σύμμαχοι πόλεις βοηθήσουσιν ἡμῖν, Νάξος καὶ Κατάνη.
 384. Ταύτην τὴν νύκτα τριάκοντα στρατιῶται ἄσιτοι ἐνυκτέρευσαν.
 385. Μόνοι οἱ θεοὶ ἄνευ λύπης διάγουσιν.
 386. Χαίρω ἀκούων ὑμῶν τῶν σοφῶν.

387. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐχρῶντο ἐνὶ λιμένι, τῷ Φαλήρῳ.
388. Οὗτοι, ὦ Κλέαρχε, ἄλλος ἄλλα λέγει.
389. Οὐδενός ὄντος ἐν αὐτῇ, πολεμίου λέγω, ἐφοβεῖτο.
390. Παραστησάμενος δύο ἱερεῖα ἐθύετο τῷ Δί τῷ βασιλεῖ.
391. Πάντες ἀπῆλθον, οἱ μὲν ἐπὶ τὸν ποταμόν, οἱ δὲ ἐπὶ τὰ σκευοφόρα.
392. Ἦλιζον ὑπὸ τῶν σφετέρων αὐτῶν παίδων γηροτροφήσεσθαι.
393. Νομίζω δύο εἶναι τὰ ἐναντιώτατα τῇ εὐβουλία, τάχος καὶ ὀργήν.
394. Λύσανδρος ὁ ναύαρχος ἐπολιόρκει τὰς Ἀθήνας πόλιν μεγίστην.
395. Ὁ κοινός ἰατρός θεραπεύσει σε, χρόνος.
396. Οἱ λύκοι ἐπέπεσον ἐρήμοις τοῖς προβάτοις.
397. Σωφρονεῖν ἀνάγκη ἂν εἴη πρὸς ἡμᾶς ἀμφοτέροις, τοῖς τε Ἀρμενίοις καὶ τοῖς Χαλδαίοις.
398. Σωκράτης τοῦτο λέγει, ὅτι οὐκ ἀδικεῖ.
399. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐλευθέραις ταῖς ψυχαῖς ἐπολιτεῦοντο.
400. Οἱ νέοι ἤκουον τῶν λόγων γερόντων ἀνθρώπων.
401. Ἀπέστη ἡ νῆσος, Σάμον λέγω.
402. Εἵπωμεν περὶ ἐκάστης τῆς τέχνης.

- Ἐτερόπρωτοι
ονοματικοί
προσδιορισμοί
- Οἱ πλάγιες πτώσεις
ὡς προσδιορισμοί
ἐπιρρημάτων -
ἐπιφωνημάτων -
μορίων

4. Να αιτιολογηθεί ο σχηματισμός των παρακάτω ρηματικών τύπων:

Ρηματικός τύπος	Αιτιολόγηση
βλάπτω	
κηρύττω	
σκήπτω	
κρύπτω	
έρέσσω	
πλήττω	
κύπτω	
ᾄζω	
ἀρμόζω	
πυρέττω	
πήσσω	

5. Σε ποια ρήματα ανήκουν οι παρακάτω ρηματικοί τύποι;

έδεδιώχεσαν	πεφυλαγμένης
γεγράφθαι	εἶργασο
καταλελοιπώς	κολασθέντος
έψευσθαι	δεχθήτω
πεπεμμένος	ἄκουσον
κέκοφας	πρόδεξαι
πεπραχώς εἶης	έβουλεύσω
ἀπηλλαγμένοι ἦσαν	προσήχθησαν
κατατέτριφας	βεβλαμμένους
λέξοιμι	πεπεισμένος

6. Να συμπληρωθούν τα κενά των προτάσεων με τον κατάλληλο τύπο του ρήματος που είναι σε παρένθεση:

- α) Ἐάν ὁ ἄρχων τῷ λόγῳ (πείθομαι, υποτ. ενεστ.), καλῶς διοικεῖ.
 β) Εἰ τὴν οὐσίαν (φυλάττομαι, ευκτ. ενεστ.), οὐκ ἂν εἶην πένης.

- γ) Οἱ στρατιῶται ἐμοὶ (πείθομαι, προστ. ενεστ.).
 δ) (ψηφίζομαι, προστ. αορ.) εἰρήνην ἀντὶ πολέμου.
 ε) Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς (θάπτομαι, υπερσ.) ἐν Μακεδονίᾳ.
 στ) Ἐν τῷ νόμῳ τί (γράφομαι, οριστ. παρακμ.);
 ζ) Ὁ κύβος (ρίπτομαι, προστ. παρακμ.).
 η) Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν συμμάχων ἀπεχώρησαν, πάνυ δ' ὀλίγοι παρ' ἡμῖν (καταλείπομαι, οριστ. παθ. αορ.).
 θ) Ὁ κήρυξ (εἰσάγομαι, οριστ. παθ. αορ.) εἰς τὴν τοῦ στρατηγοῦ σκηνήν.
 ι) Τὰ (κηρύττομαι, μετχ. παθ. αορ.) πρακτέα ἐστίν.

7. Να συμπληρωθούν στον πίνακα οι άλλοι τύποι του παρακειμένου μέσης φωνής:

	στρατεύομαι	δικάζομαι	ταράττομαι	γράφομαι
ἐγώ	ἐστράτευμαι			
σύ		εδέδικασαι		
οὗτος			τετάρακται	
ἡμεῖς				γεγράμμεθα
ὑμεῖς				
οὗτοι				

8. Να συμπληρωθούν στον πίνακα οι άλλοι τύποι του υπερσυντελικού μέσης φωνής:

	στρατεύομαι	δικάζομαι	ταράττομαι	γράφομαι
ἐγώ				
σύ	ἐστράτευσο			
οὗτος		έδεδέκαστο		
ἡμεῖς			έτεταράγμεθα	
ὑμεῖς				έγέγραφε
οὗτοι				

